

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3SŽi/19/2012
Identifikačné číslo spisu:	1011201724
Dátum vydania rozhodnutia:	04.12.2012
Meno a priezvisko:	JUDr. Ivan Rumanu
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2012:1011201724.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu a členiek senátu JUDr. Jany Zemkovej, PhD. a JUDr. Aleny Adamcovej, v právnej veci žalobcu: EUREA, občianske združenie, IČO: 30 794 242, Tupého č. 25/A, Bratislava, právne zastúpeného: Mgr. Vladimír Šárnik, advokát, Národného oslobodenia č. 25, Bernolákovo, proti žalovanému: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Pribinova č. 2, Bratislava, v konaní o preskúmanie fiktívneho rozhodnutia žalovaného zo dňa 12. októbra 2011, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave, č. k. 2S 166/2011- -38 zo dňa 18. júla 2012, jednomyseľne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave, č. k. 2S 166/2011-38 zo dňa 18. júla 2012 z r u š u j e a konanie o preskúmanie zákonnosti fiktívneho rozhodnutia žalovaného zo dňa 12. októbra 2011 z a s t a v u j e .

Žiaden z účastníkov n e m á p r á v o na náhradu trov konania.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave zrušil podľa § 250j ods. 2 písm. d/ O.s.p. fiktívne rozhodnutie žalovaného zo dňa 12. októbra 2011 a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. V odôvodnení uviedol, že z pripojeného administratívneho spisu zistil, že listom zo dňa 25. augusta 2011 žalobca požiadal žalovaného o sprístupnenie informácie podľa zákona č. 211/2000 Z. z. o slobodnom prístupe k informáciám, týkajúcich sa uznesení vyšetrovateľa Úradu boja proti korupcii o začatí trestného stíhania a o vznesení obvinenia vydaných vo veci zločinu subvenčného podvodu a zločinu poškodzovania finančných záujmov európskych spoločností. Žiadosť bola žalovanému doručená 31. augusta 2011. Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Prezídium policajného zboru, Úrad boja proti korupcii dňa 6. septembra 2011 pod č. KM-828-001/SI-2011 vydal rozhodnutie, ktorým nevyhovelo žiadosti žalobcu o sprístupnenie k informácii s poukazom na § 11 ods. 1 písm. d/ zákona č. 211/2000 Z. z. Žalobca podal proti tomuto rozhodnutiu rozklad, ktorý bol žalovanému doručený dňa 27. septembra 2011. Na podaní žalobcu (rozklade) sa nachádza pečiatka podateľne žalovaného zo dňa 27. septembra

2011 a zároveň pečiatka podateľne Prezídia policajného zboru, Úradu boja proti korupcii zo dňa 29. septembra 2011. Dňa 14. októbra 2011 Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Prezídium policajného zboru, Úrad boja proti korupcii predložil rozklad žalobcu spolu so spisovým materiálom osobitnej komisii ministra vnútra pre prípravu návrhu a rozhodnutí o rozkladoch. O odstúpení rozkladu Prezídium policajného zboru, Odbor komunikácie a prevencie kancelárie prezidenta policajného zboru informoval žalobcu listom zo dňa 21. októbra 2011.

V danom prípade bolo povinnou osobou Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky (žalovaný), ktoré rozhodovalo v prvom i druhom stupni. Prvostupňový správny orgán, Úrad boja proti korupcii je organizačnou zložkou Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, jeho útvaram, ktorého riaditeľ je priamo podriadený ministrovi vnútra. Vyplýva to z organizačného poriadku Ministerstva vnútra Slovenskej republiky a z nariadenia Ministerstva vnútra Slovenskej republiky o podriadenosti útvarov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky. Lehota určená § 19 ods. 3 zákona č. 211/2000 Z. z. začala žalovanému plynúť odo dňa doručenia rozkladu proti prvostupňovému rozhodnutiu Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, Prezídia policajného zboru, Úradu boja proti korupcii č. KM-828-001/SI-2011 zo dňa 6. septembra 2011. Rozklad proti tomuto rozhodnutiu bol žalovanému doručený dňa 27. septembra 2011. Odvolací orgán má rozhodnúť o odvolaní (rozklade) do 15 dní od doručenia odvolania (rozkladu) povinnou osobou. Ak odvolací orgán v tejto lehote nerozhodne, predpokladá sa, že vydal rozhodnutie, ktorým odvolanie zamietol a napadnuté rozhodnutie potvrdil; za deň doručenia tohto rozhodnutia sa považuje druhý deň po uplynutí lehoty na vydanie rozhodnutia (§ 19 ods. 1, 3 zákona č. 211/2000 Z. z.). 15 dňová lehota na vydanie rozhodnutia uplynula dňom 12. októbra 2011. Žalovaný v tejto lehote rozhodnutie o rozklade nevydal. Podľa ustanovenia § 19 ods. 3 zákona č. 211/2000 Z. z. sa preto predpokladá, že žalovaný vydal rozhodnutie, ktorým rozklad zamietol a napadnuté rozhodnutie potvrdil. Iné rozhodnutie vzhľadom na svoju fiktívnu povahu a s tým spojenú absenciu základných formálnych a materiálnych náležitostí nepreskúmateľné, a preto nezákonné. Zároveň nie je pre oprávnenú osobu vysvetlením postavenia povinnej osoby, predpokladá sa len zamietnutie žiadosti o sprístupnenie informácie. S ohľadom na to, že aj fiktívne rozhodnutie hoci samo osebe nemôže obsahovať náležitosti podľa § 47 správneho poriadku podlieha súdnemu prieskumu podľa ustanovení druhej hlavy piatej časti O.s.p. preskúmava súd napadnuté rozhodnutie žalovaného a v zhode s judikovanou praxou dospel k záveru, že rozhodnutie je potrebné zrušiť podľa § 250j ods. 2 písm. d/ O.s.p., keďže ide o rozhodnutie nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov.

Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalovaný. Namietal, že žaloba bola podaná predčasne, pretože v čase podania žaloby nebolo ešte rozhodnuté o rozklade, ktorý podal žalobca. Vzhľadom na to vec sa nachádzala v štádiu administratívneho konania a nebola daná právomoc súdu konať vo veci v zmysle § 8 O.s.p. Navrhoval preto, aby súd konanie pre neodstrániteľný nedostatok podmienky konania zastavil.

Žalovaný poukazoval na dikciu ustanovenia § 19 ods. 3 zákona č. 211/2000 Z. z., a to na vetu prvú, podľa ktorej „odvolací orgán rozhodne o odvolaní do 15 dní od doručenia odvolania povinnou osobou“. Z logického výkladu tohto ustanovenia vyplýva, že odvolací orgán je povinný rozhodnúť do 15 dní od doručenia odvolania povinnou osobou a nie od doručenia odvolania žiadateľom t.j. od podania odvolania. Povinnou osobou bol v tomto prípade Úrad boja proti korupcii Prezídia policajného zboru Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, ktorému bol rozklad žalobcu doručený dňa 29. septembra 2011 a tento v súlade s ustanovením § 57 zákona č. 71/1967 Zb. rozklad spolu so spisovým materiálom postúpil svojmu nadriadenému orgánu, ktorou je osobitná komisia ministra vnútra Slovenskej republiky na prípravu návrhu rozhodnutím ministra o rozkladoch v lehote 30 dní tak, ako to ustanovuje § 57 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. správny poriadok. Osobitnej komisii ministra vnútra Slovenskej republiky na prípravu návrhu rozhodnutím ministra o rozkladoch ako nadriadenému orgánu bol rozklad žalobcu doručený povinnou osobou listom zo dňa 14. októbra 2011, teda v 30 dňovej lehote ustanovenej v § 57 ods. 2 správneho poriadku. Z obsahu administratívneho spisu sp. značka KM-828-001/SI-2011 je jednoznačne preukázané, že rozklad žalobcu bol povinnej osobe doručený dňa 27. septembra 2011 a tento bol povinnou osobou spolu so súvisiacim spisovým materiálom predložený odvolaciemu orgánu listom zo dňa 14. októbra 2011. Žalovaný poukazoval na prejudikáciu v danej veci, a to uznesenie

Krajského súdu v Bratislave, č. k. 1S 192/2005-28 zo dňa 16. novembra 2006 a uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 2SŽ-o-KS/259/2004 zo dňa 28. mája 2005, v ktorých sa sudy zaoberali fikciou rozhodnutia v zhodných prípadoch, ako je tento. Sudy v tomto prípade vychádzali z právneho názoru, že nedošlo k vydaniu fiktívneho rozhodnutia, pretože v zmysle ustanovenia § 19 ods. 3 veta prvá zákona č. 211/2000 Z. z. vyplýva povinnosť odvolacieho orgánu rozhodnúť do 15 dní od doručenia odvolania povinnou osobou. Sudy v tomto prípade vychádzali z rozhodujúceho dátumu, kedy bola vec predložená ministrovi na rozhodnutie tým, že ak následne odvolací orgán (ústredný orgán v prípade rozkladu) rozhodol v ustanovenej 15 dňovej lehote tak nie sú splnené podmienky na preskúmanie fiktívneho rozhodnutia. V rozhodnutí 2SŽ-o-Ks/259/2004 najvyšší súd vyslovil, že lehota odvolaciemu orgánu plyní až od doručenia odvolania prvostupňovým správny orgánom, a preto je potrebné rátať aj s 30 dňovou lehotou na predloženie odvolania podľa ustanovenia § 57 ods. 2 Správneho poriadku. Súčasne poukazoval na rozsudok najvyššieho súdu, sp. zn. 6SŽi/5/2011 zo dňa 25. apríla 2012, kedy uznesením potvrdil zastavujúce uznesenie Krajského súdu v Bratislave. Najvyšší súd pritom vyslovil názor, že žalobca mal v čase podania odvolania proti tzv. fiktívnemu rozhodnutiu vedomosť o spôsobe vybavenia jeho žiadosti a preto sa odvolaciemu súdu javí jeho ďalší postup skôr ako šikanózný výkon práva, keďže účel zákona bol jednoznačne naplnený.

Žalovaný preto navrhoval, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu zmenil a konanie o preskúmanie fiktívneho rozhodnutia zo dňa 12. októbra 2011 zastavil.

Žalobca sa k odvolaniu žalovaného, ktoré mu bolo doručené dňa 5. októbra 2012 nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu a v medziach podaného odvolania (§ 246c ods. 1 veta prvá a § 212 ods. 1 O.s.p.), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 250ja ods. 2 O.s.p., keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1, 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 O.s.p.).

Podľa § 19 ods. 3 prvá veta zákona č. 211/2000 Z. z. odvolací orgán rozhodne o odvolaní do 15 dní od doručenia odvolania povinnou osobou.

Preskúmaním veci súd zistil, že spor o zákonnosť rozhodnutia žalovaného spočíva vo výklade ustanovenia § 19 ods. 3 veta prvá zákona č. 211/2000 Z. z. a to s ohľadom na skutočnosť, že uvedené ustanovenie spája povinnosť rozhodnúť o odvolaní do 15 dní, od právnej skutočnosti, ktorá je vymedzená ako odvolanie „doručenie odvolania povinnou osobou“. Uvedené ustanovenie vychádza z doručenia odvolania povinnou osobou a nie z doručenia odvolania žiadateľom. Toto ustanovenie teda nepredpokladá situáciu, že žiadateľ podá odvolanie priamo na odvolacom orgáne. Naopak toto ustanovenie systematicky nadväzuje na subsidiárnu aplikáciu ustanovení správneho poriadku na konanie podľa zákona č. 211/2000 Z. z. Podľa § 22 ods. 1 zákona č. 211/2000 Z. z., ak nie je v tomto zákone ustanovené inak, použijú sa na konanie podľa tohto zákona všeobecné predpisy v správnom konaní. Z uvedeného ustanovenia vyplýva, že na právne situácie neupravené zákonom č. 211/2000 Z. z. sa subsidiárne aplikuje správny poriadok. Odvolacie konanie je takýmto spôsobom subsidiárne upravené v správnom poriadku. Najvyšší súd v prvom rade poukazuje na ustanovenie § 54 ods. 1 správneho poriadku, podľa ktorého odvolanie sa podáva na správnom orgáne, ktorý napadnuté rozhodnutie vydal. Vychádza sa tu z predpokladu, že konanie sa vedie v administratívnom spise a administratívny spis vedie a má ho k dispozícii prvostupňový orgán, preto odvolanie sa podáva na správnom orgáne prvého stupňa. V nadväznosti na podané odvolanie správny orgán má v zmysle § 57 ods. 1 správneho poriadku možnosť vybaviť vec autoremedúrou a o odvolaní sám rozhodnúť, ak odvolaniu v plnom rozsahu vyhovie. Následne, ak nezvolí tento procesný postup v zmysle ustanovenia § 57 ods. 2 správneho poriadku predloží odvolanie spolu s výsledkami doplneného konania so spisovým materiálom odvolaciemu orgánu najneskôr do 30 dní odo dňa, keď odvolanie došlo a upovedomí o tom účastníka konania. V tomto kontexte najvyšší súd dospel k záveru, že ustanovenie § 19 ods. 3 prvá veta zákona č. 211/2000 Z. z. počíta s týmto procesom predkladania spisu prvostupňovým správny orgánom, a preto

sa ustanovuje 15 dňová lehota na rozhodnutie od doručenia odvolania povinnou osobou, tzn. od doručenia odvolania spolu so spisovým materiálom. Tento postup sa primerane aplikuje na konanie o rozklade (§ 61 ods. 3 Správneho poriadku). Rozhodnutiu o rozklade predchádza procesný postup rozkladovej komisie a vyhotovenie návrhu rozkladovou komisiou, ktorá vykonáva procesné úkony spojené s predložením veci na rozhodnutie o rozklade, obdobne ako správny orgán prvého stupňa. Rozkladová komisia preto tieto úkony robí najneskôr v lehote podľa § 57 ods. 2 Správneho poriadku v spojení s § 61 ods. 3 Správneho poriadku. Podľa názoru najvyššieho súdu zmienená subsidiárna aplikácia Správneho poriadku i na konanie podľa zákona č. 211/2000 Z. z. je v súlade s princípom dobrej verejnej správy. Z tohto dôvodu najvyšší súd dospel k záveru, že lehota na rozhodnutie ministrovi podľa § 19 ods. 3 prvá veta zákona č. 211/2000 Z. z. plyní od predloženia rozkladu spolu so spisom, ktoré v danom prípade bolo vykonané prípisom zo dňa 14. októbra 2011 (č. KM-828-001/SI-2011).

Keďže lehota na vydanie rozhodnutia plynula od tohto momentu je vylúčené, aby fiktívne rozhodnutie vzniklo dňa 12. októbra 2011, tak, ako to tvrdí žalobca. Vzhľadom na to predmetom súdneho prieskumu zákonnosti je neexistujúce fiktívne rozhodnutie a Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 250ja ods. 3 druhá veta O.s.p. zrušil a konanie podľa § 250d ods. 3 O.s.p. zastavil, pretože žaloba smerovala proti rozhodnutiu, ktoré podľa zákona nevzniklo a neexistujúce rozhodnutie nemôže byť predmetom preskúmavania súdom (arg. a minori ad maius).

O náhrade trov konania najvyšší súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. a § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p., v zmysle ktorého žiaden účastník nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak bolo konanie zastavené.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.